

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

3.
C. Verf. 4.

4.

5.

d Luc 27.

e Mat. 2. 23.

f Mat. 8. 20

quam Deus illi ostenderet, siue propè illa esset, siue procul; siue iucunda siue aspera; inter amicos: aut inimicos, siue circumeundum esset, sicut reuerentia fuit; siue rectà pergendum: ita Religiosus resignare se debet Diuinæ voluntati, ad manendum in ea terra, quæ sibi assignabitur, cuiuscunq; illa fuerit conditionis. Et quemadmodum idem Abraham, ut refert Apostolus, *morabatur in terra, quam Deus illi ostenderat, tanquam in aliena*, & quasi peregrinus; ita Religiosus iudicare se debet peregrinum in hoc mûdo, ut quilibet eius locus sic cordi suo tanquam terra aliena, cui non adhærescat, nec afficiatur propter proprias vllas commoditates: ac proinde, ut sit paratus eî deferere, quando cunq; Deo placuerit. Et qui resignatus & paratus esse debet ad vltimum ex terra in cælû discessum: quid mirum, si etiam paratus sit ab vno in alterum locum mutari? Et qui ob sua scelera dignus erat, qui infernum perpetuò habitaret: quid mirum, si se resignet, ut sit hic in loco, vbi aliàs nollit manere; aut aliò ire, vbi minus ipsi placet? si homines ob sua scelera exulant à sua patria, & in pœnâ damnantur, ut maneat in aliena; aut in Insulis valde remotis: quid mirum, quòd Religiosus se ipsum condemnet propter peccata, quæ aliquando commisit, ad locum acceptandû à suo Prælato designatum: etiam si exilium illud reputer. Christus D.N. ab infantia sua cœpit exire ex patria sua, & quidem ad loca valde incommoda, & molesta. Nam primùm obediens mandato Augusti Cæsaris *ascendit in Bethleem*, vbi natus est in quodam valde paupere tugurio, magno frigori exposito: & *vixit in Ciuitatē suam Nazareth rediit*, cum statim debuit ex obedientia fugere in Aegyptum: vbi septem circiter annos cum magno incommodo vixit. Et cùm cœpit Euangelium prædicare, nullum habuit locum propriû ad quiescendum. Et quamuis *fulpes foueas proprias habeant, & volucres cæli nidus suos* tamen hominis nullum proprium habebat locum, *vbi caput suum recimeret*: ut hinc eius discipuli intelligant, quod non debeant proprietatem vllam habere, quod ad locum attinet propriæ suæ habitationis: sed omnia remittere prouidentie Diuinæ.

§. I.

HINC IGITUR PRÆCIPVVM fundamentum accipiendum tibi est huius resignationis, pro certo tibi persuadēs: in nullo loco te posse habere maiorem profectum, & securitatem, nec maiorem quietem, honorem, leuamen, & solatiû, quàm in loco tibi à Diuina prouidentia per tuos Superiores designato: qui & Diuinæ voluntatis sunt interpretes, & gubernationis eius instrumenta. Contra verò in loco, quem propria voluntas contra Prælatorum voluntatem elegeris: nec spiritualem habebis profectum, nec securus eris neclatus, nec honorem & requiem habebis, quæ cogitas: sed contra, defectiones, pericula, tristitias ac desolationes, aliæque gra-

ita incommoda. Præcipua enim securitas ac prosperitas in omnibus nostris
 cæntis, non tam pender ex loco, quàm ex speciali Dei nostri protectione;
 quæ provenit à beneuola eius prouidentia. Ac propterea dicebat Danid: a
Nisi Dominus custodierit ciuitatem, frustra vigilat qui custodit eam. Et S. Iob ait
 Deco: *b visitatio tua custodiuit spiritum meum.* Hanc autem protectionem ordi-
 nant adhibet Deus erga eos, qui ipsius sequuntur ordinem præscriptum,
 manentes in loco, in quo illos posuit: & qui inde discedentes alium pro suo
 libitu eligunt, fiunt ea indigni, magis quæ periculis sunt expositi: quæ om-
 nia ipsis tribuuntur, ed quòd Diuinæ prouidentia Ordinem relinquentes,
 propria consilia sequi voluerint. Quòd si aliqua huius rei exempla habere
 velis: conijce oculos in illos duos insignes viros Abraham & Loth; Quo-
 rum itinera & mutationes valde diuersos habuerunt exitus: ed quòd di-
 uersa planè consilia in eis mutationibus sint secuti. Nam Abraham in om-
 nibus suis perfectionibus ordinem sequebatur à Deo sibi præscriptum, il-
 ludque amplectebatur, quod suo Creatori placere inrelligebat. Qui illum
 protexit in omnibus, & à magnis periculis, in quæ inciderat, eripuit, dicens
c Noli timere Abraham ego protector tuus sum, & merces tua magna nimis. Et
 eadem promissa fecit postea eius nepoti Iacob in perfectionibus, quas ex
 Diuinæ prouidentia consilio inchoabat, dicens ei: *d Ego ero custos tuus, quo-
 rumque perrexeris.* Et ita præstitit toto tempore, quo mansit in Mesopota-
 miam, etiam quando redijt ad locum, vbi eius parentes erant: dans ei semper
 prosperos valde rerum euentus Sed quid de Loth dicemus, cuius felicitas
 valde fuit magna, quamdiu simul fuit cum Abraham patruo suo, sequens
 diuinæ prouidentia ordinem & consilia? Cùm autem aded multiplicaren-
 tur utriusque greges, vt opus esset ab inuicem separari: Abraham tanquam
 magis humilis dixit ipsi Loth: *e Ecce vniuersa terra coram te est: recede à me ob-
 iura.* Indiciu enim Diuinæ voluntatis reputabat, vt ipse in eo loco ma-
 neret, quem alter desereret. Loth autem acquieuit propositæ conditioni: &
 inde eius cæperunt infortunia. Nam in ea electione secutus est tanquam
 homo, iudicium sensuum suorum, qui semper sunt propensi ad ea, quæ sunt
 magis iucunda & magis arrident: Ideoq; elegit *regionem circa Iordanem pro-
 pe Sodomam, qua tunc erat valde fœcunda, & quasi Paradisus Domini.* Sed breui
 tempore deprehendit deceptionem: nam paulò post captus fuit, & cum reliquis
 Sodomæ ciuibus ductus in captiuitatem: in qua per totam vitam mansisset,
 nisi Abraham ipsum liberasset. Sed redeunt ad eundem locum: multiplica-
 tæ sunt eius calamitates, & pericula corporis & anime, ob detestandos mo-
 res ciuium Sodomorum; cùm quibus perijsset nisi Diuina misericordia ex-
 cuitate illa exectanda illum eduxisset. Vt ex hoc exemplo appareat, quan-
 tum sit error, eligere locum suæ habitationis pro suo solo libitu, aut com-

a *Psal. 126. 1.*b *Iob. 10. 12.*c *Gen. 15. 1.*d *Gen. 28. 15.*e *Gen. 13. 2.*f *Pet. 2. 7.*

moditate aliqua temporali: non habita ratione incommodorum. quæ possunt animæ euenire, neque quæ sit à voluntate Dei, quæ potest nos ab eis liberare. Quamuis enim Diuina misericordia tanta sit, vt solet ex periculo eripere etiam eum, qui ex propria voluntate, nec satis attendens quid ageret, in illud se coniecit: non expedit tamen, tentare Deum, & ex proprio iudicio & consilio locum eligere, qui videtur iucundior: cum possit per Prælatum intelligere, quid Deus velit: & in eo certius erit eius auxilium: quodd cum maiori fiducia licebit ab eo petere.

f Gen. 19. 14

Traç 4 c. 4

SED non hic finitæ fuerunt ipsius Loth calamitates ex eò quodd non se plenè subiecisset Diuinæ prouidentiaè directioni. Angeli enim, qui de Sodomis illum educebant, dixerunt ei, vt *f vitam & animam suam in monte saluaret*: Et cum oportuisset statim iudicium suum subijcere: tantam ostendit in exitu & ascensu ad montem repugnantiam: vt peteret alium locum iudicio suo securiorem, ciuitatem scilicet paruam, quæ appellabatur Segor. Et hinc aliæ miseriæ sunt ortæ, quas superius retulimus, Nam, cum prius ipse, quàm eius vxor, ingressus esset Segor, statim pluit Domiuus ignem super Sodomam: & *respiciens vxor eius post se, versa est in statuam Salis*: ipse vero Loth mansit viduus, afflictus, & solus in terra aliena: & cum aduerteret se turbatum ex illo euentu, pœnituit eum, quodd talem locum elegeret: & statim ascendit in montem: in quo alia scdior ei accidit calamitas cum proprijs filiabus: Cuius fortè causa fuit, quodd hic ascensus non fuit, vt obediret priori Dei mandato; sed quodd timore concussus, iudicaret, in eo se fore ab incendio securiorem. Quid autem hoc aliud est: quàm Religiosos monere, vt ex alieno periculo cautiorez fiant; nec locum dent excusationibus, & inanibus suis timoribus, adinuenientes rationes, quibus impediant, aut obineant mutationes, quas eorum Prælati facere constituunt? Securitas enim non consistit in loco, quem ipsi sibi commodiorem iudicant, eò quodd propinquior & planior sit, sicut Segor, sed in eò, quodd Deus illum designet: etiam si asperior videatur, & ab hominum commercio remotior. Omnia enim pericula patent Diuinæ Sapientiaè, quæ potest facillè ea fræuenire; aut Diuinæ Omnipotentia ab eis liberare. Ac propterea assignat ipse suis electis locum, qui magis eis expedit, vt sint securi. Quod si aliquando non habent bonum exitum in monte, & loco à Deo eis assignato: fortè id prouenit ex eo, quodd tot præcesserint repugnantiaè, replicaè, ac difficultates ad impediendum: vt quandò eò se conferunt, id non sit purè, vt obediant; sed quia aliter non possunt, aut ob aliquos timores & motiua humana ac politica. Cumq; talis obedientia multis defectibus sit referta, punitione potiùs est digna, quàm fauore.